

права, що захищається; наявність корпоративного конфлікту; підстави правопорушення; заходи, які будуть направлені на ліквідацію правопорушення; можливість захисту в рамках охоронно-матеріального правовідношення, що може мати процедурну але не процесуальну форму.

Список використаних джерел

1. Литвишечко. Так все-таки правочин: вихід учасника з ТОВ. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://yur-gazeta.com/dumka-eksperta/-tak-vsetaki-pravochin-vihid-uchasnika-z-tov.htm>

ГРИГОР'ЯНЦЬ Г. І.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права

УЗГОДЖЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ З НОРМАМИ ПРАВА ЄС В СФЕРІ ЗАХИСТУ ВІД ПІРАТСТВА

Проблемним питанням, яке постало перед світовою спільнотою і яке потребує нагального вирішення стало піратство в сфері авторського права і суміжних прав. Боротьба з піратством виявляється неефективною в силу розрізненості поглядів не лише в рамках однієї держави, але й в рамках всього світового співтовариства. Необхідно визначити єдиний підхід, який би приніс максимальні результати в сфері захисту авторського права і суміжних прав. Законодавство України, що стосується сфери захисту авторських і суміжних прав від піратства, в цілому є достатнім та співпадає із принципами права Європейського Союзу. Проблемні питання виникають, в більшості, на рівні реалізації законодавчих положень та практичного застосування норм.

Основні функції в боротьбі проти надходження контрафакту на територію Євросоюзу покладено на митні органи країн-членів. У 2008 р для посилення протидії надходження в країни ЄС підроблених товарів створена спеціалізована організація — Європейська обсерваторія по боротьбі з контрафакцією та піратством, діяльність якої координує Європейська Комісія. Нова організація об'єднала представників адміністрації Євросоюзу, приватного сектора і спілок споживачів країн-членів. Її завданням є збір даних про порушення таких прав, обмін досвідом протидії на різних рівнях і інформування громадськості. Для втілення в життя резолюції Ради ЄС від 25 вересня 2008 року про посилення боротьби з контрафактом та іншими формами порушень прав інтелектуальної власності в червні 2013 р видана нова докладна інструкція для митної служби в даній області (замість регламенту 2003 року).

Інструкція містить 6 розділів і 40 статей з докладним описом дій і відповідальності митних органів країн-членів ЄС, процедури збору та обміну інформацією, застосування санкцій і т. д. [1, с. 85]. Необхідно зазначити той факт, що недосконалість законодавства України щодо захисту від піратства, проявляється також і в неналагодженому процесі митного контролю за підходами контрафакту, що також створює перешкоди на шляху України до вступу в ЄС.

У Положенні 608/2013 чітко визначені поняття «право інтелектуальної власності», «торгова марка», «винахід (розробка)», «географічне зазначення (назва)», «контрафактні товари», «піратські товари», «товари, які підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності», «правовласник», «заявка (заява щодо захисту прав інтелектуальної власності)», «заявник», «власник товару», «декларант», «знищення товару», «мала партія товару», «швидкопсувні товари» та ін.. При цьому, якщо в Митному кодексі України (МКУ) визначення «контрафактні товари» включає в себе поняття товарів, що містять та порушують такі об'єкти права інтелектуальної власності як об'єкти авторського права і суміжних прав, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, торгові марки, географічні зазначення та сорти рослин, то в законодавстві ЄС відповідно до Положення 608/2013 окремо розрізняють контрафактні товари та піратські товари. До контрафактних товарів відносять: 1) товари, які є предметом порушення торгових марок, що законодавчо зареєстровані, та які не мають суттєвих ознак відмінних від торгової марки; 2) товари, які є предметом порушення географічних зазначень (назв), і які містять захищені власні географічні назви; 3) будь-яка унаковка, етикетка, пакування, інструкція, гарантійний документ або подібний окремий предмет, який підозрюється у порушенні торгової марки чи географічної назви, та включає знак або напис ідентичний дійсним захищеним торговим маркам та географічним назвам, або який не може бути виділений за власними ефективними ознаками та не може використовуватися в такому ж обсязі як без використання назв об'єктів ПІВ. До піратських товарів відносять товари, які є предметом порушення авторських прав, суміжних прав, винаходів, розробок та які містять або є копіями зробленими без згоди правовласників або уповноважених осіб щодо авторських прав, суміжних прав, винаходів, розробок. Враховуючи відмінності, в тому числі різні цілі використання контрафактних та піратських товарів, необхідним постає питання щодо їх окремого визначення в МКУ [2, с. 162–163]. Отже, законодавство України містить поняття контрафактних примірників творів, але не містить визначення піратських творів, тому і виникають певні проблеми у розмежуванні піратської та контрафактної продукції. По суті Закон України «Про авторське право і суміжні права» визначає піратство як використання саме контрафактних товарів, що призводить до однакового розуміння поняття контрафактних та піратських товарів, що не співпадає з положеннями права ЄС.

Згідно із Угодою про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, можна виділити наступні положення про захист інтелектуальних прав від піратства щодо яких в законодавство України необхідно внести зміни: надати окреме визначення піратським та контрафактним товарам, передбачити відповідальність постачальників посередницьких послуг, упорядкувати митне законодавство згідно із Положенням 608/2013.

Загалом, можливо виокремити наступні напрямки розвитку законодавства, щодо боротьби із піратством: вдосконалення законодавства, судові процедури, блокування шляхів перевезення та збуту контрафактної та піратської продукції, співробітництво із компаніями які займаються створенням та розповсюдженням контенту, співпраця із авторами та організаціями колективного управління. Право інтелектуальної власності ЄС на перше місце у захисті ставить саме права авторів та надає їм безліч можливостей для перешкоджання незаконному використанню їх творів.

На основі вищезазначеного ми можемо зробити висновок, що законодавство України не потребує глобальних змін, а лише певних уточнень та доповнень, які б призвели до остаточного узгодження з нормами ЄС. Найбільш проблемним питанням залишається практичне втілення законодавчих норм, та вирішення проблем із використанням піратської продукції більшістю населення України, в тому числі державними органами, підготовка кадрів в сфері захисту прав інтелектуальної власності, вироблення єдиних правил оцінювання рівня та розміру збитків від піратства, прийняття нового закону щодо колективного управління авторськими правами, тощо.

Список використаних джерел

1. Лихачев В. А. Современное состояние защиты прав интеллектуальной собственности в ЕС /В. А. Лихачев// Российский внешнеэкономический вестник. 2014. № 5. С. 80-88
2. Медвідь Ю. О. Організація діяльності митних органів ЄС у сфері захисту прав інтелектуальної власності /Ю. О. Медвідь// Вісник Хмельницького національного університету. – 2014. – № 5 (Т. 1). – С. 159-164